

Ogsaa paa andre Udgiftsposter ere Overskrifdelserne store, saaledes paa Udg. 12: Kaspellet's Udgifter uden for Lønninger, paa hvilken der er budgetteret 9,200 Kr., men udgivet 13,539 Kr. 12 Ø., altsaa en Merudgift af 4,339 Kr. 12 Ø., og Udg. 14: Teaterbygningens Vedligeholdelse med en Budgetsum af 10,772 Kr. 74 Ø. og en Udgiftsum af 14,119 Kr. 78 Ø., altsaa en Merudgift af 3,347 Kr. 04 Ø. — Udvalget kan ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa det uheldige i, at en Administration, som selv lægger sit Budget, ikke nogenlunde tilnærmelsesvis kan gennemføre dette.

Det andet Punkt, hvorpaa Udvalget skal henlede Opmærksomheden, er det spredt i Betænkningen forekommende ikke ringe Antal Bemærkninger om, at der burde være søgt Efterbevilling paa stedfundne Overskrifdelser. Udvalget har ingenlunde været blind for, at det med Hensyn til enkelte af de fremdragne Udgiftsposter kan omtvistes, om Bemærkningen har været fuldt begrundet, ligesom heller ikke for, at det stundom kan være tvivlsomt, hvor Grænsen skal drages mellem de Overskrifdelser, der bør legaliseres ved at optages i en Tillægsbevillingslov, og de, hvis Godkendelse kan udstydtes til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Statsregnskabet, men man har dog troet, at der var Anledning til at fremhæve Duffeligheden af, at den Opfattelse af, hvor den formeldte Grænse ligger, som har udviklet sig gennem en mangeaarig Praksis, ikke atter skal tabe sig.

Mindretallet skal desuden fremdrage følgende Enkeltheder:

Paragraf 3. 4. b. 1. (Vestindien. Betænkningen Side 38—41.) Mellemregning med Kolonialkasserne i Vestindien er efter Statsregnskabet for 1890—91 4,004,841 Kr. 99 Ø. og ifølge det sidst afslagne Regnskab er det vokset til 4,400,979 Kr. 23 Ø. Staten har udestaaende hos private i Vestindien 639,530 Kr., foruden de tidligere meget betydelige som uerholdelige affrevne Summer; Resttilgodehavendet af Laanet af 16de Juni 1876 er 564,366 Kr. 72 Ø. Rentereftancerne udgjorde den 31te Marts 1891 i alt 158,862

Kr. 62 Ø. Laan til Fællessukkerforgeriet 1,414,784 Kr. 57 Ø. Rentereftancer paa samme udgjorde 505,378 Kr. 74 Ø. Dertil kommer endnu nogle mindre Summer. Det er saaledes over 7½ Mill. Kr., der i Løbet af saa Nar ere gaaede fra den danske Statskasse til Vestindien, uden at der er mindste Haab om at erholde Afdrag og Renter. Mellemregningen vokser Nar for Nar med omtrent ½ Mill. Kr. En saadan Anvendelse af Statsmidlerne er ikke hjemlet ved Kolonialloven af 27de November 1863. Mindretallet henholder sig i øvrigt til Statsrevisorernes Betænkning og til tidligere Bemærkninger om dette Punkt.

Udenrigsministeriet. C. Konsulatudgifter. (Betænkningen Side 209—10.) Det ses, at Statsrevisorerne have udbedt sig Specialregnskaberne fra 6 Konsulater med de største Udlæg, og at de igen foranledigede Forespørgsler af 20de Juli, hvorpaa der endnu ikke den 22de September var modtaget noget Svar. Mindretallet har tidligere paaanført en lignende Sendrægtighed fra Administrationens Side og finder atter Anledning til at minde om § 5 i Bestemmelserne for Statsrevisorernes Arbejde. I denne Paragraf hedder det: „De Spørgsmaal eller Begæringer om Oplysninger, som en Statsrevisor anser det for nødvendigt at rette til vedkommende Minister, afgives formulerede til Formanden. Indløber Ministerens Besvarelse ikke inden 8 Uger, betragtes Forlangendet som uopfyldt“.

Det lærde Skolevæsen VI. (Statsrevisorernes Betænkning Side 218.) Det ses af Betænkningen, at Latinskolen i Aalborg nu endelig synes at være færdig, og at den har kostet Statskassen i alt 339,183 Kr. 83 Ø. Til Sammenligning dermed kan anføres, at det ifølge Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for 1892—93 antages, at en Latinskole i Randers kan opføres for 110,000 Kr., og at Overslagene til en Latinskole i Odense lyde paa 196,000 Kr.

Mindretallet finder en saadan Anvendelse af Statsmidlerne til en almindelig Statskolebygning som den, der har fundet Sted i Aalborg, aldeles usforsvarlig. Det ses af Statsrevisorernes Betænkning, at der til Medhjælp for Bedellen ved samme Skole udredes